

Ἡ ἀνθρώπινη φιγούρα σέ σχέση μέ τόν ζωγραφικό χῶρο πού τήν περικλείει, ἀποτελεῖ τό ἀντικείμενο ἔρευνας στήν νέα σειρά ἔργων

τοῦ **Νίκου Μιχαλιτσιάνου**. Ἐπειτα ἀπό τήν ἔκθεσή του στό Ἑλληνικό Κέντρο τοῦ Λονδίνου, ὁ Μιχαλιτσιάνος –σέ πέμπτη ἀτομική– παρουσιάζει στήν γκαλερί Ζουμπουλάκη λάδια καί μικτές τεχνικές σέ καμβάδες μεγάλων διαστάσεων, μέ τίτλο «Ὀνειρα».

Στήν οὐσία, οἱ συνθέσεις τοῦ Μ. σχολιάζουν τή σχέση πραγματικότητας-ὑποσυνείδητου, μέσα

Ἔργο τοῦ Μιχαλιτσιάνου.

ἀπό μία σειρά ἀρκετά ἐντυπωσιακῶν τεχνασμάτων, ὅπως τά ἐπάλληλα ἐπίπεδα καί οἱ διαφορετικές ποιότητες γραφῆς πού κινοῦνται ἀπό τήν ἀναπαράσταση στήν ἀφαίρεση, δίνοντας τήν αἴσθηση τῆς προοπτικῆς. Ὁ ζωγραφικός χῶρος, σέ πολλά σημεῖα, παύει νά στέκεται σάν φόντο πίσω ἀπό τήν ἀνθρώπινη μορφή, μπαίνοντας συμβολικά σέ πρῶτο πλάνο, ἐνῶ συμβατικά μεγέθη, διαστάσεις κι ἀποστάσεις ἀκυρώνονται, δημιουργώντας ἕνα διάλογο μεταξύ πραγματικοῦ καί φανταστικοῦ, πού ὑπακούει σέ δικούς του, ἀπρόβλεπτους κανόνες.

• **Γκαλερί Ζουμπουλάκη, Πλ. Κολωνακίου 20, ἔως 5/2.**